

Bruksela, dnia 22 maja 2018 r.

KANCELARIA SENATU

Przedstawiciel Kancelarii Senatu
przy Unii Europejskiej

Sprawozdanie nr 20/2018

Sprawozdanie ze spotkania grupy roboczej COSAC nt. prac Grupy zadaniowej ds. pomocniczości, proporcjonalności i „robić mniej, ale efektywniej”

Bruksela, 26 marca 2018 r.

1. Otwarcie posiedzenia

Pan **Kristian Vigenin**, przewodniczący Komisji ds. europejskich i nadzoru nad funduszami europejskimi bułgarskiego parlamentu, przywitał uczestników spotkania. Poinformował o możliwości zorganizowania kolejnego spotkania grupy roboczej w dniu 17 czerwca br., przed rozpoczęciem posiedzenia plenarnego COSAC. Przewodniczący odniósł się do listów wysłanych przez dr. Reinholda Lopatkę, a także innych uwag przedłożonych przez holenderskie i duńskie parlamenty oraz czeski Senat, dotyczących prac Grupy zadaniowej ds. pomocniczości, proporcjonalności i „robić mniej, ale efektywniej”. Poinformował także uczestników o niektórych głównych uwagach Komitetu Regionów.

Podkreślił, że PE i parlamenty narodowe powinny ze sobą ściślej współpracować a w ramach grupy roboczej powinny wypracować metody, które pozwolą na efektywniejsze wykorzystanie zasad proporcjonalności i pomocniczości. Podstawą dyskusji są otrzymane sprawozdania. Prosił o wyrażenie opinii nt. następujących propozycji:

- **przedłużenia z 8 tygodni do 12 tygodni** czasu na wyrażenie opinii przez parlamenty narodowe (zwrócono uwagę, że terminy te nie mogą zostać zmienione bez zmiany traktatów);
- **mechanizmu żółtej kartki** – obniżenie progu do jej osiągnięcia (dotychczas tylko trzy żółte kartki);
- **mechanizmu zielonej kartki** - rozszerzenie możliwości parlamentów narodowych o składanie niewiążących wniosków;

- zwiększenia nacisku na **badanie proporcjonalności**;
- **możliwości ustanowienia drugiego subsidiarity check** – druga kontrola, tzw. late card, w celu uwzględnienia całego cyklu legislacyjnego: wnioski mogą ulec zmianie, wymagają dokładniejszej kontroli, być może na zakończenie negocjacji między Komisją, Parlamentem Europejskim i Radą;
- **sposobu, w jaki wkłady z parlamentów narodowych są procedowane przez KE** (co kto z nimi robi, czy przynoszą efekty; odpowiedzi KE są poprawne z formalnego punktu widzenia, ale lekko lekceważące);
- **poprawy oceny wpływu** (impact assessment), która powinna pokazywać wyraźną europejską wartość dodaną;
- **okresu przerwy** w pracach parlamentów (recess period);
- klarownej **definicji pomocniczości**;
- **włączenia parlamentów narodowych do procesu legislacyjnego na wczesnym etapie.**

2. Omówienie głównych założeń przedstawionych propozycji

Czechy – propozycje:

- nieuwzględnianie okresu od połowy grudnia do początku stycznia w 8 tygodniach;
- 8 tygodni na udzielenie odpowiedzi dla KE;
- w przypadku zmiany propozycji KE pod wpływem opinii parlamentów narodowych – KE w memorandum wyjaśniającym powinna opisać, w jaki sposób potraktowała opinie parlamentów narodowych;
- dodatkowe elementy oceny wpływu powinny być zawarte w memorandum – dotyczące zgodności z zasadą pomocniczości i proporcjonalności.

Dania – propozycje:

- parlamenty narodowe nie powinny tylko stać na straży pomocniczości, większe zaangażowanie w proces decyzyjny w UE;
- procedura zielonej kartki – propozycje legislacyjne parlamentów narodowych,
- pogłębiona procedura pomarańczowej i żółtej kartki – nie tylko ocena pomocniczości, ale również ocena treści propozycji KE;
- termin wydłużony z 8 do 12 tygodni;
- włączenie parlamentów narodowych w proces pre-legislacyjny: na etapie zielonych, białych ksiąg, konsultacji publicznych, tu powinny pojawić się też uzasadnione opinie parlamentów narodowych;

- KE powinna przyjąć zasady dotyczące odpowiedzi na opinie parlamentów narodowych (code of conduct): w odpowiednim czasie i odpowiedniej treści, KE powinna wyjaśnić, w przypadku zmiany propozycji legislacyjnej, w jaki sposób wzięła pod uwagę opinie parlamentów narodowych PLUS porozumienie z Radą nt. lepszego dostępu do dokumentów Rady, dialog polityczny z Radą.

Holandia – propozycje:

- wyłączenie okresu wakacji parlamentarnych z okresu 8 tygodni;
- włączenie argumentów dotyczących podstawy prawnej i proporcjonalności do uzasadnionych opinii;
- opinie KE – powinny być na czas i odnosić się do argumentów parlamentów narodowych; w przypadku zmiany propozycji KE – powinna wyjaśnić, w jaki sposób uwzględnione zostały uwagi parlamentów narodowych;
- istotne propozycje legislacyjne powinny zawsze zawierać ocenę wpływu oraz zgodności z zasadami proporcjonalności i pomocniczości.

Reinhold Lopatka – propozycje:

- wydłużenie okresu z 8 do 12 tygodni;
- obniżenie progu dla żółtych i pomarańczowych kartek – żółta $\frac{1}{4}$ a pomarańczowa $\frac{1}{3}$;
- drugi przegląd zgodności z zasadą pomocniczości – na etapie prac w Radzie i PE, przed przyjęciem propozycji aktu prawnego („late card”);
- zielona kartka – propozycje parlamentów narodowych dotyczące nowych projektów legislacyjnych lub zmiany istniejących (niewiążące prawnie); lepsze dyrektywy od rozporządzeń; lepsza definicja kompetencji dzielonych.

3. Sesja I – praktyczne metody poprawy procedury określonej w protokole nr 2 TFUE

Pani **Eva Kjer Hansen**, duński Folketing, miała wątpliwości, co do tego, czy zasada pomocniczości faktycznie zabezpiecza uprawnienia państw członkowskich i stwierdziła, że żółta kartka nie okazała się przydatnym narzędziem. Żadna z trzech żółtych kartek nie przyniosła efektu, wszystkie zostały odrzucone przez KE. Pani Hansen poparła prawo inicjatywy legislacyjnej parlamentów narodowych i odrzuciła krytykę, że zagroziłoby to prawu inicjatywy Komisji Europejskiej. Parlamenti narodowe muszą mieć takie prawo, jakie mają inne organy, takie jak Parlament Europejski, a nawet sami obywatele. Pani Hansen wezwała również do przedłużenia terminu udzielania odpowiedzi KE z 8 do 12 tygodni, co umożliwiłoby parlamentom narodowym przeprowadzenie właściwej analizy wniosków legislacyjnych. Powiedziała, że parlamenti narodowe muszą być przygotowane do

angażowania się w proces decyzyjny UE na poziomie UE i domagała się wzmocnienia dialogu politycznego z Komisją Europejską (inicjatywa Barroso) – parlamenty nie powinny się wahać, aby zaprosić komisarzy w celu informowania ich o wnioskach legislacyjnych. Pani Hansen stwierdziła, że legitymacja demokratyczna jest ważna, ponieważ Europa dąży do dalszej integracji i wezwała Komisję do włączenia parlamentów narodowych w decydowanie o przyszłości Unii.

Pan **Bastiaan Van Apeldoorn**, holenderska Eerste Kamer, przemawiając w imieniu obu izb, powiedział, że ważne jest zwiększenie legitymacji procesu decyzyjnego w UE. Z holenderskiego punktu widzenia grupa zadaniowa nie powinna być postrzegana jako punkt końcowy, ale jako proces ciągły. Podkreślił, że wiele propozycji zapewnia wartość dodaną, np. przedłużenie terminu z 8 do 12 tygodni (choć wymaga to zmiany Traktatu, ale okres ten może zostać wydłużony poprzez wyłączenie okresu wakacji parlamentarnych). Opowiedział się za kontrolą proporcjonalności a także przedstawianiem opinii politycznych przez parlamenty narodowe. Pan Van Apeldoorn podkreślił potrzebę zadbania o to, by Komisja udzielała odpowiedzi na czas. Komisja powinna również wyjaśnić, czy i kiedy przedstawia nowe propozycje, w jaki sposób rozwiązano problemy związane z zasadą pomocniczości, a wyjaśnienia te powinny być jasne i jednoznaczne. Wyraził również poparcie dla listu przesłanego przez czeski Senat.

Pan **Václav Hampl** z czeskiego Senatu podziękował wszystkim parlamentom / izbom, które podpisały list. Przypomniał niektóre z poruszonych w nim kwestii, na przykład niewliczanie okresów przerwy wakacyjnej do 8 tygodni, jak również wprowadzenie dla KE terminu, w którym powinna udzielić odpowiedzi parlamentom narodowym. Ubolewał nad słabym wpływem uzasadnionych opinii na wnioski legislacyjne KE, twierdząc, że demotywuje to parlamenty narodowe. W związku z tym podkreślił potrzebę uzyskiwania konkretnych wyjaśnień od KE dotyczących zmiany swojej propozycji legislacyjnej, jeżeli przesłana została znaczna liczba uzasadnionych opinii. Wyjaśnienia powinny być zawarte w uzasadnieniu i powinny zostać przetłumaczone na wszystkie języki urzędowe UE. Pan Hampl odniósł się ponadto do dwóch kwestii poruszonych przez posła Lopatkę: nadmiernej liczby aktów delegowanych, co jest sprzeczne z zasadą pomocniczości; oraz sposobu implementacji dyrektyw do prawa krajowego: często dyrektywy są bardzo szczegółowe a Komisja nalega, aby zostały one niemal w dosłowny sposób odzwierciedlone w prawie krajowym. Nie taki jest cel i idea dyrektyw.

Pan **Szymon Szynkowski vel Sęk**, polski Sejm, powiedział, że UE potrzebuje silnej legitymacji, której obecnie jej brakuje. Parlamenty narodowe powinny móc reagować i wprowadzać swoje poprawki i rozwiązania, a nie tylko ograniczać się do wnoszenia skarg. Powinny być również w większym stopniu zaangażowane w cały proces legislacyjny, w tym

podczas przygotowywania zielonych i białych ksiąg. Poseł Szynkowski podkreślił również, że Komisja Europejska powinna w sposób konkretny i niezwłocznie odpowiadać na uzasadnione opinie. Dalej dowodził, że żółta kartka nie powinna być traktowana przez Komisję jako problem, ale jako szansa na rozwiązanie problemu braku legitymacji demokratycznej. Dodał, że parlamentarzyści krajowi potrzebują również więcej informacji na temat tego, w jaki sposób opinie parlamentów narodowych są uwzględniane w pracach Parlamentu Europejskiego. Na zakończenie stwierdził, że należy wprowadzić procedury dotyczące zielonej karty i czerwonej kartki.

Pan **Marc Angel**, luksemburska Chambre des Députés, poparł czeską propozycję, która w jego opinii stanowiła podsumowanie tego, co zostało omówione i postanowione podczas poprzednich posiedzeń COSAC. Pan Angel zgodził się na wydłużenie terminu z 8 do 12 tygodni i nalegał na wzięcie pod uwagę wakacji parlamentarnych oraz obniżenie progów niezbędnego do przyjęcia żółtej kartki. Zalecił, aby nie koncentrować się na debacie na temat ewentualnych zmian traktatowych. Zamiast tego należy zwiększyć wysiłki w celu zapewnienia lepszej skuteczności i w związku z tym sugerował częstsze korzystanie z platformy IPEX. Ponadto mówił, że trzeba się przyjrzeć temu, co robią rządy krajowe a nie tylko KE. Pan Angel zapytał, dlaczego Parlament Europejski nie chce wziąć udziału w pracach grupy zadaniowej.

Poseł **Vigenin** powiedział, że nie otrzymano żadnej oficjalnej odpowiedzi w związku z argumentami Parlamentu Europejskiego dotyczącymi nieuczestniczenia w pracach grupy.¹

Pani **Margarida Marques**, portugalska Assembleia da República, zgodziła się, że parlamenty narodowe powinny również brać udział w przygotowaniu zielonych i białych ksiąg i powinny uczestniczyć we wczesnych etapach procesu legislacyjnego. Konieczne jest określenie ról PE i parlamentów narodowych. Stwierdziła, że takie działania czynią Unię Europejską bardziej demokratyczną i podkreśliła potrzebę zwiększonych wysiłków na rzecz zbliżenia UE do obywateli. Pani Marques stwierdziła, że procedury dotyczące żółtych i pomarańczowych kartek są nieskuteczne i trzeba je zmienić, w ramach istniejących traktatów. Poinformowała kolegów, że portugalski parlament zamierza powołać komisję, która będzie śledzić negocjacje WRF po roku 2020 i zaprosił komisarzy w celu omówienia przyszłych WRF.

---

¹ Z posiedzenia Konferencji Przewodniczących w dniu 15 marca br.: „The President explained that in the last COSAC meeting in Sofia in January 2018, COSAC Chairs established a working group “to get input from all national Parliaments and to give feedback from the Task Force on Subsidiarity”. The EP even agreed to provide logistical support (meeting room and interpretation) for this COSAC working group. As the Conference of Presidents had decided that the EP would not be involved in this Task Force – instead, invite Vice President Timmermans to the CoP on a regular basis for progress reports – Parliament was now in a quandary as to how to reconcile the two decisions.

Pani **Roxana Minzatu**, rumuńska Camera Deputaților, wyraziła swoje poparcie dla wszystkich działań zwiększających legitymację demokratyczną i zbliżających UE do obywateli. Stwierdziła, że Komisja powinna znaleźć odpowiednie narzędzie, aby omówić z parlamentami narodowymi kwestie związane z pomocniczością. Poparła wyłączenie okresu wakacji parlamentarnych. Wezwała również do zmiany art. 7 protokołu 2 (TFUE). Ponadto podkreśliła, że konieczna jest druga kontrola pomocniczości, nim projekt aktu prawnego zostanie przyjęty.

Pan **Thorsten Frei**, niemiecki Bundestag, powiedział, że przedłużenie terminu z 8 do 12 tygodni jest absolutnie konieczne. Argumentował, że termin 8 tygodni jest problematyczny, ponieważ czasem wypadają święta państwowe i ogranicza on parlamentom narodowym możliwość zajmowania się sprawami wewnętrznymi, itp. Dodał, że próg do osiągnięcia żółtej kartki powinien zostać zredukowany do ¼. Wezwał również do ściślejszej współpracy międzyparlamentarnej, ponieważ tylko wtedy można skutecznie dochodzić naszych praw w kontekście pomocniczości.

Pan **Guido Wolf**, niemiecki Bundesrat, pytał, dlaczego posłowie do PE nie uczestniczą w pracach grupy zadaniowej i wyraził nadzieję, że Parlament Europejski faktycznie poprze prace tej grupy. Niemniej jednak brak uczestnictwa sugeruje, że Parlament Europejski nie chce angażować się w prace parlamentów narodowych. Przewodniczący Juncker mówił o tym, jak ważne jest włączenie parlamentów narodowych w proces decyzyjny UE, na przykład zaangażowanie ich w dążenie do zwiększenia środków w następnych WRF. Otwierając dyskusję na temat WRF, konieczne jest wyjaśnienie obywatelom, że parlamenty są zdeterminowane, aby ograniczyć pracę Europy do zadań stanowiących z natury zadania europejskie i delegować zadania należące do parlamentów narodowych i regionalnych na poziom krajowy. Pan Wolf zgodził się na wydłużenie terminu z 8 do 12 tygodni, stwierdzając, że przerwa świąteczna i letnia powinny zostać pominięte w obliczeniach terminów.

Pan **Stefan Schennach**, austriacki Bundesrat, chciał znać powody, dla których Parlament Europejski przyjął negatywną postawę wobec grupy zadaniowej. Zgodził się, że okres 8 tygodni był zbyt krótki, z uwagi na konieczność kontaktu z władzami regionalnymi. Pan Schennach odniósł się również do kwestii ukrytych aktów delegowanych i powiedział, że bezsensowne byłoby utworzenie specjalnej komisji w celu odnalezienia wszystkich tych ukrytych aktów. Wezwał także do obniżenia progu koniecznego do uzyskania żółtej karki. Dodał również, że COSAC nie wykonuje właściwej pracy: powinien stać się platformą do dyskusji między parlamentami narodowymi a nie forum, gdzie przedstawiane są wyniki prac prezydencji. Pan Schennach dodał również, że nie widział żadnego listu Komisji, w którym rzetelnie odniosłaby się do uzasadnionych opinii przesłanych przez parlamenty narodowe. W ramach przygotowań do prezydencji wielu austriackich posłów do PE odwiedzało parlament

Austrii. Wielu nie było świadomych uzasadnionych opinii przedstawianych przez parlamenty narodowe, a niektórzy nawet nie wiedzieli o stanowiskach parlamentów narodowych w odniesieniu do wniosków legislacyjnych.

Pan **Vigenin** zgodził się, że istnieje potrzeba wzmocnienia roli COSAC i był gotowy do wspierania wszelkich inicjatyw w ramach trojki.

Pan **Adam Kalous**, czeska Poslanceká sněmovna, wyraził poparcie dla listu czeskiego Senatu oraz dla wyłączenia okresów wakacji parlamentarnych z 8 tygodni. Odniósł się do spotkania państw grupy wyszehradzkiej w dniu 25 grudnia 2017 r. na Węgrzech, podczas którego stwierdzono, że opinie parlamentów narodowych powinny zawierać treści polityczne i gospodarcze a nie tylko czysto prawne.

Pan **Toomas Vitsut**, estoński Riigikogu, powiedział, że list czeskiego Senatu stanowi dobrą podstawę do dyskusji. Dodatkowy czas może być pomocny w niektórych przypadkach, a okres od połowy grudnia do początku stycznia powinien zostać wyłączony z wyliczeń terminu 8 tygodni. Stwierdził, że Komisja powinna skoncentrować się na rozwiązywaniu problemów związanych z zasadą pomocniczości. Dodatkowo powinien zostać wyznaczony termin udzielania przez Komisję odpowiedzi na uzasadnione opinie. Pan Vitsut powiedział, że zasada pomocniczości powinna być postrzegana zarówno jako koncepcja polityczna, jak i prawna. Zgodził się również z poglądami wyrażonymi przez Komitet Regionów, aby uwzględniano różne aspekty w uzasadnionych opiniach, nie tylko prawne.

Pan **Hampl** stwierdził, że nie ma potrzeby zmiany traktatów, gdyż większość propozycji tego nie wymaga. Komisja Europejska może rozwiązać wiele z tych kwestii. Pan **Gerard Craughwell**, irlandzki Houses of Oireachtas, zgodził się, że nie czas na zmianę traktatów i powiedział, że wszystko powinno być załatwione w nieformalny sposób. Pan **Jonas Gunnarsson**, szwedzki Riksdagen, wskazał na szereg dostępnych narzędzi, które należy lepiej wykorzystać bez konieczności zmiany traktatów i podkreślił, że parlamenty narodowe powinny lepiej wykonywać swoje zadania. Pani **Hansen** zgodziła się, że nie należy rozmawiać o zmianie traktatów. Stwierdziła, że najważniejsze jest, by zmiany miały związek z treścią: zmiana progu lub terminu nic nie będzie znaczyła, jeśli nie będzie to miało wpływu na treść. Ponadto Komisja Europejska powinna traktować wkłady parlamentów narodowych w taki sam sposób, niezależnie od tego, czy dotyczą kwestii politycznych, czy prawnych. Pan **Van Apeldoorn** pytał o prace grupy zadaniowej. Przypomniał, że na Malcie Frans Timmermans stwierdził już, że traktat jest ostatecznym punktem odniesienia, jeśli chodzi o terminy. Pytał również, jak dyskusja zostanie podsumowana i w jaki sposób Grupa zadaniowa weźmie pod uwagę wyniki prac grupy roboczej. Chciał wiedzieć, w jaki sposób grupa

robocza przedstawi konkluzje z dyskusji i jaki jest związek między grupą zadaniową a grupą roboczą.

Pan **Angel** powiedział, że największym wyzwaniem podczas kontroli pomocniczości jest zaangażowanie komisji branżowych. Pan **Vigenin** odpowiedział, że różne parlamenty mają różne tradycje i metody pracy. Pani **Soraya Rodrigues**, hiszpańskie Kortezy Generalne, uznała to spotkanie za ważny krok na drodze do debaty nad przyszłością UE. Podkreśliła, że parlamenty narodowe są strategicznymi sojusznikami Komisji w osiągnięciu celu, jakim jest zbliżenie UE do obywateli. Zgodziła się także, że istnieje przestrzeń do zmiany obecnych procedur bez potrzeby otwierania traktatów.

Pan **Vigenin** przypomniał uczestnikom, że była to wymiana poglądów i nie będzie głosowania nad żadnymi konkluzjami. Niemniej jednak osiągnięto ogólne porozumienie w niektórych kwestiach, co może zostać przedstawione na następnym posiedzeniu grupy zadaniowej, a także może zostać włączone jako wkład na COSAC w czerwcu, który odbędzie się przed dwoma ostatnimi posiedzeniami grupy zadaniowej. Pan Vigenin powiedział, że informacje na temat prac grupy zadaniowej można znaleźć na stronie internetowej grupy. Zobowiązał się do przesłania wszelkich dodatkowych informacji w razie potrzeby. Przypomniał także kolegom o możliwości zorganizowania kolejnego posiedzenia grupy roboczej.

4. Sesja II - możliwe obszary polityki, gdzie proces decyzyjny i / lub implementację można oddelegować do państw członkowskich

Poseł **Vigenin** przyjął z zadowoleniem wybór tematu posiedzenia grupy zadaniowej (27 kwietnia), dotyczącego procedury określania obszarów polityki, w których proces decyzyjny i / lub wdrażanie można oddelegować na szczebel krajowy, a na następnym spotkaniu ma się odbyć konkretna dyskusja na temat każdego wskazanego obszaru polityki. Przypomniał wolę Komisji, by uzyskać konkretne wyniki i wezwał parlamenty narodowe do skorzystania z obecnej możliwości. Przewodniczący poinformował uczestników, że Sekretarz Generalny Komisji poinformował Coreper I, że oczekuje się od rządów przedstawienia trzech tematów / obszarów polityki, gdzie proces decyzyjny i / lub wdrażanie mogłyby zostać oddelegowane z poziomu unijnego na poziom krajowy. Zasugerował, by parlamenty narodowe skontaktowały się ze swoimi rządami i koordynowały tę kwestię.

Pan **Hampl** powiedział, że trudno będzie delegować na poziom krajowy całe obszary polityki; raczej należy zidentyfikować aspekty, które są złamaniem zasady pomocniczości w ramach każdego obszaru polityki.

Pan **Vitalino Canas**, portugalska Assembleia da República, zakwestionował przydatność zajęcia się tym tematem i podkreślił, że podjęcie tego tematu jest pożywką dla eurosceptyków. Powiedział, że większość jego kolegów nie chce żadnego oddelegowania, ale raczej lepszego funkcjonowania w ramach obecnego podziału kompetencji.

Pan **Angel** wezwał również do jaśniejszego zdefiniowania kompetencji i ostrzegł, że tego typu dyskusja nie powinna przekształcić się w taką, która doprowadzi do ograniczenia solidarności w Europie. Zalecał ostrożność.

Pan **Schennach** poinformował, że jego izba nie przedstawia żadnych konkretnych propozycji. Odniósł się do mandatu grupy zadaniowej i zobowiązania Komisji do skoncentrowania się na "wielkich sprawach" w kształtowaniu polityki. Zgodził się, że partie eurosceptyczne mogą zinterpretować taki temat, jako przyzwolenie na oddanie władzy w ręce państw członkowskich i będą domagać się ograniczenia solidarności. Twierdził, że ważne jest zagwarantowanie suwerenności UE i rozwiązanie aktualnych problemów w procesie podejmowania decyzji, tj. nadmiernego korzystanie z aktów delegowanych.

Pan **Szynkowski vel Sęk** wyraził swoje zdziwienie, że w przeszłości tak wiele kompetencji zostało rozszerzonych poza postanowienia traktatów i podkreślił, że UE nie powinna działać bez odpowiedniej podstawy prawnej. Jego zdaniem ochrona życia (aborcja i prawa nienarodzonego dziecka) lub reforma systemu prawnego powinny być zastrzeżone dla szczebla krajowego, ponieważ Komisja jest jedynie strażnikiem traktatów, a właścicielami traktatów są państwa członkowskie.

Pan **Gunnarsson** przypomniał, że UE jest wspólnotą opartą na wartościach i praworządności, co wykracza poza ramy traktatów, a to oznacza, że słuszne jest krytykowanie działań łamiących te wartości, podejmowanych przez państwa członkowskie. Polska powinna nauczyć się akceptować krytykę, jeśli łamie te zasady. Podkreślił jednak, że szanuje istnienie różnych podejść w różnych krajach, jednak pod warunkiem osiągnięcia określonego celu.

Pani **Marques** stwierdziła, że jakość i znaczenie prawodawstwa są ważniejsze od delegowania kompetencji. Jej zdaniem dyskusja na ten temat powinna mieć miejsce w ramach dyskusji na temat wieloletnich ram finansowych, bowiem tam zostaną dodane nowe priorytety i kompetencje. Wezwała COSAC do większej współpracy z panem Timmermansem, a nie z Sekretarzem Generalnym Komisji.

Pan **Craughwell** wyraził zaskoczenie tym tematem i zgodził się, że dyskusja na ten temat może wywołać eurosceptycyzm. Zamiast martwić się o obszary polityki, gdzie kompetencje

mogłyby zostać przekazane na poziom krajowy, wezwał do zwiększenia wysiłków, aby proces negocjacji w UE stał się bardziej przejrzysty a rządy zrezygnowały z obwiniania Brukseli o wszystko, czego nie udaje im się osiągnąć. Ostrzegł, że nieuwzględnienie obywateli w projekcie UE może doprowadzić do upadku Unii, co ewidentnie pokazał Brexit.

Pan **Vigenin** stwierdził, że taka dyskusja może również przyczynić się do poprawy funkcjonowania UE, w proeuropejskim podejściu. Zobowiązał się poinformować grupę zadaniową o wynikach dyskusji, a mianowicie: debata powinna dotyczyć "wielkich problemów", na których powinna skupić się Komisja; oddelegowanie może dotyczyć elementów / aspektów poszczególnych obszarów polityki, a nie całych obszarów polityki; dyskusja nie powinna prowadzić do podsycania eurosceptycyzmu.

Przypomniał o możliwości odbycia drugiego posiedzenia grupy roboczej, w dniu 17 czerwca, przed posiedzeniem plenarnym COSAC (nie odbędzie się). Poinformował, że punkt dotyczący grupy zadaniowej będzie zawarty w porządku obrad COSAC i że przewidziano panel złożony z posłów do PE, parlamentarzystów, w tym parlamentarzystów z parlamentu federalnego.

Pan **Angel** z zadowoleniem przyjął propozycję, ponieważ pozwoli to wymianę poglądów na temat projektu sprawozdania grupy zadaniowej, który ma być opublikowany pod koniec kwietnia. Pani **Hansen** stwierdziła, że biorąc pod uwagę konsensus w sprawie dysfunkcji zasady subsydiarności i powszechną trudność w określaniu kompetencji, które mają zostać oddelegowane na poziom krajowy, co również wynika ze stanowiska ETS w tej sprawie czy stanowiska Wielkiej Brytanii, w którym wzywa do uzgodnień dotyczących współpracy we wszystkich obszarach, zorganizowanie drugiego spotkania grupy roboczej zależy od wyniku dwóch kolejnych posiedzeń grupy zadaniowej. Wezwała do większego zaangażowania parlamentów narodowych w codzienne prace legislacyjne, wykraczające poza pomocniczość, która nigdy nie była doskonałym narzędziem.

Pan **Vigenin** zaproponował, aby po spotkaniu w dniu 27 kwietnia zaproponować rozpatrzenie tej kwestii przez trojkę reprezentującą parlamenty narodowe w grupie zadaniowej. Na podstawie wyników tego spotkania trojka zdecyduje, czy powinno odbyć się ponowne spotkanie grupy roboczej (nie odbędzie się).

Opracowała:
Dr Magdalena Skulimowska

Informacje dodatkowe:

- Strona Grupy zadaniowej:

https://ec.europa.eu/commission/priorities/democratic-change/better-regulation/task-force-subsidiarity-proportionality-and-doing-less-more-efficiently_en

- List przewodniczącego Vigenina

Sofia, 11 May 2018

parleu2018bg.bg
Parliamentary Dimension
Bulgarian Presidency of the Council
of the European Union

Dear colleagues,

On 26 March 2018, I had the pleasure to chair the first meeting of the COSAC working group, established with the aim to facilitate a comprehensive discussion on the work of the Task Force on Subsidiarity, Proportionality and "Doing Less More Efficiently". We had a fruitful discussion and I am confident that many of our shared views will be included in the LIX COSAC Contribution, which is to be adopted in June 2018 in Sofia.

Following the latest developments and especially the most recent meeting of the Task Force on 27 April 2018, I have decided jointly with my colleagues from the Troika, that a second meeting of the working group will not be necessary. We have included an item on the agenda of the LIX COSAC (Session V: EU Interparliamentary cooperation in the context of the debate on subsidiarity and proportionality), that will allow for a discussion on the matter to be held in the presence of First Vice-President of the Commission Frans Timmermans.

In addition, during the last meeting of the Task Force we discussed the possibility to request from national Parliaments their written contributions on the subject, specifically on the questions posed by President Juncker in his decision from 14 November 2017:

- (a) How to better apply the principles of subsidiarity and proportionality in the work of the Union's Institutions, notably regarding the preparation and implementation of Union legislation and policies.
- (b) The identification of any policy areas where, over time, decision making and/or implementation could be redelegated in whole or in part or definitively returned to the Member States.
- (c) The identification of ways to better involve regional and local authorities in the preparation and the follow up of Union policies.

Therefore, I am pleased to invite you to submit in writing by 10 June 2018 any recommendations you might have related to the above-mentioned tasks to my email address kristian.vigenin@parliament.bg, keeping in copy the Secretariat of the Task Force (SG-TF-SUBSIDIARITY@ec.europa.eu), as well as the COSAC Secretariat (secretariat@cosac.eu).

Sofia, 11 May 2018

parleu2018bg.bg
Parliamentary Dimension
Bulgarian Presidency of the Council
of the European Union

Please be also reminded that all the pertinent documents related to the work of the Task Force are available at:

https://ec.europa.eu/commission/priorities/democratic-change/better-regulation/task-force-subsidiarity-proportionality-and-doing-less-more-efficiently_en#documents

I am looking forward to your suggestions and I am convinced that with joint efforts we can contribute to bringing the European agenda closer to our citizens.

Yours sincerely,

Kristian VIGENIN

Chair of the Committee on European Affairs and Oversight of the European Funds
National Assembly of the Republic of Bulgaria

